

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 28. února 2019 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Renaty Gilové a soudců Mgr. Radka Adamuse a Mgr. Daniela Hřivňackého **odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Bruntále a odvolání obžalovaného RNDr. Miroslava S., nar. xxx**, proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 23.10.2018, č.j. 4T 13/2017 - 501, a rozhodl

takto:

I.

Podle § 258 odstavec 1 písmeno b), d) trestního řádu se z podnětu odvolání obžalovaného RNDr. Miroslava S. napadený rozsudek **zrušuje** v celém rozsahu a za podmínek ustanovení § 259 odstavec 3 písmeno a, b) trestního řádu se nově rozhoduje

takto:

Obžalovaný

RNDr. Miroslav S., narozený xxx v xxx, bytem xxx

se podle § 226 písmeno b) trestního řádu

zprošťuje obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 1. 2. 2017, sp. zn. 1ZT 283/2016, pro skutek spočívající v tom, že

že dne 5. 6. 2015 v době od 09.00 hodin do 10.57 hodin v budově Okresního soudu v Bruntále při hlavním líčení v trestní věci vedené pod sp.zn. 3 T 185/2014 proti obžalovanému Jiřímu H., přestože byl řádně poučen podle § 106 trestního řádu a byl mu připomenut znalecký slib,

vypověděl při svém výslechu jako znalec závěry ze svého znaleckého posudku z oboru silniční dopravy vypracovaného dne 2. 4. 2015 v Havířově pod č. 1137-09/2015, a dále se v rámci své výpovědi na tento odvolával, přičemž jeho závěry byly vyhodnoceny odvolacím Krajským soudem v Ostravě dne 24. 11. 2015 pod č.j. 6 To 486/2015-255 jako nejasné a neúplné, když zejména ve svých závěrech kategoricky uvedl, že cyklistka Renáta L. narazila do vozidla Audi Jiřího H. a nikoli naopak, přičemž z jeho posudku vyplynulo, že Renáta L. byla jedinou osobou, která mohla zabránit střetu, když u Jiřího H. žádné možnosti k odvrácení střetu neshledal, přestože však bylo na základě revizního znaleckého posudku, který vypracoval Ústav soudního inženýrství VUT v Brně, zapsaný v seznamu znaleckých ústavů oddílu II., zjištěno, že

- znalec RNDr. Miroslav S. nepoužil při vypracování svého znaleckého posudku všechny dostupné spisové materiály o předmětné dopravní nehodě, vycházel pouze z popisu události nastíněného obžalovaným, fotodokumentace Policie ČR a záznamů z hlavního líčení u soudu,
- dospěl k závěrům o rychlosti vozidel, analyzoval nehodový děj a určil jedinou variantu střetu vozidel, ačkoli ani všechny dostupné materiály nebyly pro vyhodnocení průběhu dopravní nehody dostatečné a umožňovaly více variant řešení,
- ve svých závěrech nezmínil technicky přijatelné řešení, podle něhož Jiří H. narazil do cyklistky Renáty L., a dále neuvedl, že Jiří H. mohl zabránit střetu vozidel, pokud by jel více vpravo, čímž by získal lepší výhled doleva, a mohl tak přerušit najíždění do křižovatky,
- v neposlední řadě pak na obrázku na straně 26 svého znaleckého posudku znázornil jízdní kolo čelně narážející do levého předního rohu vozidla Audi, ačkoli nejprve na straně 20 svého znaleckého posudku uvedl, že: „ z polohy oděrek na rámu kola vyplývá, že v okamžiku kolize se kolo nacházelo předním kolem před automobilem“, tedy z technického hlediska podle objektivně zjištěných stop nejprve uvedl jinou střetovou pozici, než jakou dále pro své výpočty, simulace a závěry uvažoval,

tedy měl

jako znalec podat hrubě zkreslený a neúplný znalecký posudek a před soudem uvést nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí,

čímž měl spáchat

přečin krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odstavec 1, 2 písmeno a) trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

II.

Podle § 256 trestního řádu se odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Bruntále **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Bruntále byl obžalovaný RNDr. Miroslav S. uznán vinným přečinem křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku (dále jen „TrZ“) a za to mu byl uložen podle § 346 odst. 2 TrZ trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců. Podle § 81 odst. 1 TrZ, § 82 odst. 1 TrZ soud výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 2 roků. Podle § 73 odst. 1, 3 TrZ soud obžalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti soudního znalce v oboru doprava na dobu v trvání 2 roků.
2. Proti tomuto rozsudku podali obžalovaný RNDr. S. bezprostředně po jeho vyhlášení a státní zástupce v zákonné lhůtě odvolání.
3. **Obžalovaný RNDr. S. odvolání směřoval do výroku o vině i do výroku o trestu.** Namítl, že se úmyslného trestného činu nedopustil. Napadený rozsudek považuje za nepřesvědčivý a průběh trestního řízení za nezákonný a zmatečný. Policejní orgán při zahájení trestního stíhání nerespektoval, že trestní zákoník uvádí ve svých ustanoveních § 346 odst. 1 a § 346 odst. 2 dvě samostatné základní skutkové podstaty, které smíchal do jednoho skutku, který byl kvalifikován podle obou odstavců § 346 odst. 1 a 2 TrZ.
4. Poukázal na ustanovení § 160 odst. 1 tr.ř. a namítl, že usnesení o zahájení jeho trestního stíhání porušuje právo na spravedlivý proces, neboť neobsahuje popis okolností naplňujících subjektivní stránku trestných činů. V popisu skutku můžeme nalézt pouze to, že dne 5.6.2015 před Okresním soudem v Bruntále v trestní věc obžalovaného Jiřího H. vypověděl jako znalec závěry svého znaleckého posudku č. 1137-09/2015, na tento se odvolával, přičemž jeho znalecký posudek byl vyhodnocen odvolacím soudem jako nejasný a neúplný, načež revizní znalecký posudek VUT měl zjistit, že snad neměl veškeré podklady, a že má být rozpor mezi stranou 20 a 26 znaleckého posudku. Takto chybný postup je podstatnou vadou řízení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr.ř. a má za to, že již samo usnesení o zahájení trestního stíhání bylo nezákonné.
5. Okresní soud v Bruntále poprvé rozhodl rozsudkem dne 13. 11. 2017 a do výrokové části rozsudku převzal skutek bez jakýchkoliv změn z podané obžaloby a obě skutkové podstaty spojil dohromady a vyjádřením úmyslného zavinění v rámci popisu skutku se nezabýval. Poté co byla věc zrušena krajským soudem je v napadeném rozsudku popis skutku opět opsán z podané obžaloby, avšak jeho jednání je právně kvalifikováno pouze jako přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2, písm. a) TrZ. V odůvodnění rozsudku absentuje vysvětlení, proč okresní soud oproti podané obžalobě i oproti svému prvnímu rozsudku právní kvalifikaci změnil. Nelze tedy zjistit, proč při nezměněném skutku není jeho jednání právně hodnoceno podle odst. 1 § 346 TrZ a jakými úvahami se soud řídil. Namítl, že žádnou nepravdu před soudem nevyprávěl a z celého rozsudku ani nedokáže zjistit, jakou nepravdu měl konkrétně dne 5. 6. 2015 vypovědět. Rozsudek považuje za nepřezkoumatelný.
6. Namítl, že mu přes jeho dotazy a námítky státní zástupce nspecifikoval, jaké konkrétní materiály neměl při vypracování znaleckého posudku použít. Pokud měly orgány činné v trestním řízení za to, že nějaké materiály nepoužil, mělo to být od počátku trestního stíhání

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Anlaufová

vyjádřeno v popisu skutku. Pokud je mu vytýkáno, že neměl použít dostupné spisové materiály o dopravní nehodě a vycházel pouze z popisu událostí nastíněného obžalovaným H., fotodokumentace Policie ČR a záznamu z hlavního líčení, pak neví, jaké konkrétní listiny či podklady neměl použít. Pokud výtky směřují k materiálům neprocesní povahy, pak výpověď obžalovaného H. i výpověď svědkyně L. z hlavního líčení jsou podrobnější a přesnější. Materiály neprocesní povahy podle jeho přesvědčení neobsahovaly oproti protokolům z hlavních líčení žádné skutečnosti, které by mohly mít na závěry znaleckého posudku vliv. Navíc tyto materiály fakticky při vypracování rozsudku k dispozici měl, pouze je v rámci podkladů nevyjmenoval. Pokud mu okresní soud vytýká, že měl vycházet pouze z popisu událostí nastíněného obžalovaným H., pak takové zjištění neodpovídá provedenému dokazování, jelikož v posudku obsáhle cituje z protokolu o hlavním líčení jak výpovědi obžalovaného H., tak i svědkyně L. a tyto rozebírá.

7. Dále namítl, že pokud okresní soud v napadeném rozsudku chybně uvádí, že měl na obrázku na straně 26 znaleckého posudku znázornit jízdní kolo čelně narážející do levého předního rohu vozidla, ačkoli to podle rozsudku nemá korespondovat s větou na str. 20 znaleckého posudku, pak opakovaně vysvětloval, že na straně 20 znaleckého posudku je uvedena věta: „Z polohy oděrek na rámu kola vyplývá, že v okamžiku kolize se kolo by se mělo nacházelo předním kolem před automobilem.“ Je jasné, že tato věta je vyjádřena nešťastně a zmateně i po stránce jazykové a nedává příliš logiku. Slovo „by“ však ve větě zřetelně vyjadřuje podmiňovací způsob a nejedná se tedy o tvrzení vyjádřené oznamovací větou. Zmíněná věta tedy nevyslovovala kategorický závěr, nachází se v části znaleckého posudku, ve které pouze rekapituloval spisové podklady, a výpočty jsou rozvedeny v následující kapitole. Přitom pasáž ohledně výpočtů a střetové polohy je obsáhlá a zcela jasná. Je mu tedy vytýkána nešťastná formulačně nedokonalá pasáž, která je na úrovni písařské chyby.
8. Pokud je mu vytýkáno, že dospěl k závěru o rychlosti vozidel, analyzoval nehodový děj a určil jedinou variantu střetu vozidel, ačkoliv ani všechny dostupné materiály nebyly pro vyhodnocení průběhu dopravní nehody dostatečné a umožňovaly více variant řešení, pak okresní soud tvrdí v odůvodnění rozsudku, že místo střetu, střetovou pozici ani rychlost s jakou se účastníci pohybovali nelze určit. K tomu namítá, že v posudku jasně uvedl, že přesné místo střetu nelze objektivně stanovit. Střetovou pozici přitom stanovil i další znalec Ing. Krejsa, který také určil rychlosti, s jakou se účastníci pohybovali. K tomu namítl, že Ing. Krejsa použil v případě rychlosti rozmezí. On sám rychlosti formuloval tak, že uvedl u střetové rychlosti vozidla údaj cca 3 km za hodinu a u střetové rychlosti bicyklu cca 15 km za hodinu. Ani v jednom z těchto znaleckých posudků nešlo o žádné kategorické stanovení rychlosti a liší se v podstatě minimálně. Dále namítl, že nejen jeho znalecký posudek, ale i znalecký posudek Ing. Krejsy a VUT pracoval s otiský dlaně na kapotě vozidla obžalovaného H.
9. Poukázal na to, že revizní znalecký posudek VUT na str. 28 konstatuje, že pokud na základě podkladů vyhodnotil korespondenci poškození vozidla Audi a jízdního kola a po provedené korespondenci stanovil střetovou pozici účastníků, pak tento postup je z pohledu zpracování analýzy dopravní nehody z technického hlediska správný. V odpovědi na otázku č. 7 pak znalecký posudek VUT na str. 31 uvedl, že z technického hlediska lze konstatovat, že oba znalci postupovali metodicky správně pro analýzu předmětného nehodového děje, tj. provedli korespondenci poškození, stanovili střetovou pozici atd. V případě odpovědi na otázku č. 8 pak uvádí, že závěry obou znalců jsou s ohledem na jejich postupy v podstatě technicky přijatelné a k jejich vzájemným rozporům došlo v důsledku nedostatečných podkladů. Okresní soud si nevšimá, že znalec Ing. Krejsa postupoval při stanovení rychlosti vozidel stejně či podobně jako on a také je specifikoval. Znalecký ústav na jedné straně tvrdí, že závěry jeho a Ing. Krejsy jsou v podstatě technicky přijatelné, na straně druhé znalecký ústav hovoří, že pro zjištění střetových rychlostí není dostatek podkladů a přistupuje k odhadům, s čímž nesouhlasí a nedává to logiku.

10. Pokud se jedná o variantu střetu vozidel, provedl výpočet, který situuje místo prvního kontaktu jízdního kola s automobilem do rohu automobilu. Interpretoval tak výsledky provedených simulací a i podle zástupce znaleckého ústavu byl oprávněn takový závěr vyslovit a mohl tuto variantu považovat za správnou, což svědčí minimálně o absenci jeho úmyslného zavinění jako obligatorního znaku subjektivní stránky trestného činu, který je mu kladen za vinu. Má za to, že jím provedený výpočet je v absolutní shodě se zajištěnými stopami na automobilu, bicyklu i s výpověďmi účastníků dopravní nehody a prakticky vylučuje jinou možnost. Výpočet prováděl pouze pro časový interval 0,3 sekundy, zabýval se tedy pouze krátkým časovým okamžikem od střetu do okamžiku nárazu cyklistky na kapotu. Z provedených výpočtů jednoznačně vyplývá, že se zabýval i dalšími případnými variantami střetových poloh. Dále polemizoval s odbornými závěry VUT a uzavřel, že jeho znalecký posudek obsahuje v příloze řádně dokumentované výpočty, k nimž nikdo nevznesl žádné výhrady. Má za to, že jeho závěry jsou odborně odůvodněny, trvá si na nich a u hlavního líčení žádnou nepravdu nevedl.
11. Pokud ve svých závěrech neměl zmínit technicky přijatelné řešení, podle něhož Jiří H. narazil do cyklistky L. a dále nevedl, že Jiří H. mohl zabránit střetu vozidel, pokud by jel více vpravo, čímž by získal lepší výhled doleva a mohl tak přerušit najíždění do křižovatky, pak má za to, že provedl odborně korektní analýzu střetu a stanovil rychlosti vozidla a jízdního kola v okamžiku prvního kontaktu. Je samozřejmé, že pokud se oba objekty pohybovaly, narazily do sebe vzájemně. Pokud se vyjádřil tak, že L. narazila do vozidla Audi, akcentoval to, že podle jeho názoru se cyklistka k vozidlu přibližovala výrazněji, mířila směrem k vozidlu, zatímco vozidlo směřovalo k vjezdu na hlavní silnici, nikoliv k bicyklu. Vozidlo se při své jízdě primárně k jízdnímu kolu nepřibližovalo a v okamžiku střetu byla jeho rychlost minimální. K možnosti zabránění dopravní nehody se vyjádřil spíše okrajově, tato jeho vyjádření byla pouze netechnického charakteru. Je mu tedy dáváno za vinu, že nevedl jakýsi netechnický výrok, netechnickou argumentaci, která je jednou z možných a dá se jich vymyslet řada.
12. Navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek podle § 258 odst. 1) písm. a, b, d) zrušil a obžaloby jej podle § 226 písm. b) tr.ř. zprostil.
13. **Státní zástupce podal obvolání do zprošťujícího výroku v neprospěch obžalovaného RNDr. S.** Napadenému rozsudku vytknul použití nesprávné právní kvalifikace, neboť nalézací soud oproti podané obžalobě kvalifikoval jednání obžalovaného toliko jako přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) TrZ a nikoli také podle § 346 odst. 1, 2 písm. a) TrZ. Tento svůj postup navíc nalézací soud nezdůvodnil, a proto je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné. Po celou dobu trestního řízení zůstalo nesporné, že RNDr. S. je řádně zapsaným znalcem z oboru doprava, odvětví silniční doprava a jako znalec inkriminovaný znalecký posudek vypracoval. Nalézací soud prováděl rozsáhlé dokazování, na jehož základě dospěl k závěru, že tento posudek byl hrubě zkreslený a neúplný, v podrobnostech odkázal na odůvodnění rozsudku v odstavcích 15. a 16. Ze skutkové podstaty přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1) TrZ se tedy zbývá zabývat se výkladem znaku „podá“. Vychází-li ze zákona 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, základním úkolem činnosti znalců je podání posudku. V trestním řízení dojde k podání posudku zpravidla doručením jeho písemného vyhotovení orgánu činnému v trestním řízení. V posuzovaném případě vypracoval obžalovaný RNDr. S. znalecký posudek dne 2. 4. 2015, přičemž již dne 7. 4. 2015 u hlavního líčení byl posudek předložen soudu obžalovaným H.
14. Obžalovaný RNDr. S. jako znalec po řádném poučení stvrdil svůj znalecký posudek až dne 5. 6. 2015. Teprve u hlavního líčení konaném tento den byl obžalovaný řádně poučen podle § 106 tr.ř. a teprve po tomto poučení přednesl ústně do protokolu závěry svého posudku. Ve stejném okamžiku obžalovaný nejen podával svůj znalecký posudek, současně také vypovídal před soudem jako znalec. Současně jediným nedělitelným jednáním naplňoval skutkovou podstatu jak přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1 TrZ, tak

podle § 346 odst. 2 písm. a) TrZ. Při posouzení jednání obžalovaného od sebe nelze oddělovat okamžik vypracování znaleckého posudku s jeho předáním straně trestního řízení a jeho následné přednesení a stvrzení při hlavním líčení dne 5. 6. 2015, neboť právě pro tento účel byl posudek vypracován.

15. Ani z pohledu subjektivní stránky nelze jednotlivá jednání oddělovat na samostatné skutky. Jako samostatné skutky by bylo možno posoudit podání různých nepravdivých, hrubě zkreslených, nebo neúplných znaleckých posudků v různých řízeních, na žádost různých subjektů a za jiných skutkových okolností. Pokud však znalec úmyslně vypracuje a podá shora uvedeným způsobem imperfektní posudek, jeho úmysl z povahy věci současně kryje i jeho další vystupování v navazujících jednáních, při nichž má ze svého dříve vypracovaného posudku vycházet. Obžalovaný RNDr. S. věděl o tom, že posudek vypracovává pro trestní řízení a byl si proto alespoň v hrubých rysech vědom, že bude na svých závěrech v tomto řízení setrávat. Ačkoli tedy dokonal přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1) TrZ již v okamžiku předání posudku straně řízení, zjevně ve stejné době k dokončení jednání nedošlo a nedošlo tedy ani k ukončení skutku. Naopak obžalovaný dále jednal, a to nejméně do 5. 6. 2015, kdy veškeré závěry svého posudku před soudem stvrdil. Takto popsání jednání je bezesporu součástí popisu skutku jak v obžalobě, tak v napadeném rozsudku a proto mělo být podle § 346 odst. 1) i kvalifikováno.
16. Jelikož nalézací soud v rámci užití právní kvalifikace nepostihl obžalovaného RNDr. S. rovněž podle § 346 odst. 1) TrZ, ačkoliv bez důvodných pochybností zjistil skutečnosti, jimiž byly znaky skutkové podstaty tohoto trestného činu naplněny a neposoudil žalované jednání jako přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, 2) písm. a) TrZ, navrhl aby krajský soud z podnětu odvolání státního zástupce podle § 258 odst. 1, písm. b, d) tr.ř. zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3, 4) tr.ř. uznal obžalovaného RNDr. S. vinným ze spáchání přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, 2) písm. a) TrZ, za což by mu měl uložit trest v rozsahu uloženém nalézacím soudem.
17. Odvolání byla podána včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku (§ 248 odst. 1 tr.ř.), oprávněnými osobami [§ 246 odst. 1 písm. a, b) tr.ř.] a Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací (§ 252 tr.ř.), neshledal ani jiných důvodů k jejich zamítnutí dle § 253 odst. 1 tr.ř. nebo odmítnutí dle § 253 odst. 3 tr.ř.
18. Především je nutno uvést, že odvolací soud se předmětnou věcí zabývá již podruhé. Rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 13.11.2017, č.j. 4T 13/2017-435 byl obžalovaný RNDr. Miroslav S. uznán vinným přečinem křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, 2 písm. a) TrZ a podle § 346 odst. 2 TrZ mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 TrZ a § 82 odst. 1 TrZ podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 TrZ byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu činnosti soudního znalce v oboru doprava na dobu v trvání 2 roků. Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 14.3.2018, sp.zn. 3To 21/2018 z podnětu odvolání obžalovaného RNDr. S. podle § 258 odst. 1 písm. a, b, c, d) tr.ř. napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 tr.ř. věc vrátil soudu I. stupně, aby v ní učinil rozhodnutí nové. Nalézacímu soudu vytknul, že u hlavního líčení neprovedl podstatné důkazy, které byl povinen provést a ke kterým má obžalovaný právo se vyjádřit a uplatnit svou obhajobu a dále mu vytknul, že pochybil i v právní kvalifikaci jednání obžalovaného RNDr. Miroslava S. Okresnímu soudu uložil, aby opětovně vyslechnul u hlavního líčení obžalovaného RNDr. S. a provedl jako listinný důkaz podle § 213 tr.ř. znalecký posudek z oboru silniční dopravy vypracovaný dne 2.4.2015 pod č. 1137-09/2015, spis Okresního soudu v Bruntále sp.zn. 3 T 185/2015 v trestní věci obžalovaného Jiřího H., zejména protokoly o hlavním líčení a znalecký posudek znalce Ing. Ivana Krejse č. 10 355-075/15 ze dne 13.8.2015

a dále provedl řádně k důkazu revizní znalecký posudek C 1584 Vysokého učení technického v Brně - Ústavu soudního inženýrství.

19. Nálezací soud provedl důkazy v intencích pokynů odvolacího soudu, konkrétně vyslechl obžalovaného RNDr. S. a provedl řádně k důkazu znalecký posudek z oboru silniční dopravy vypracovaný dne 2.4.2015 pod č. 1137-09/2015, spis Okresního soudu v Bruntále sp.zn. 3T 185/2015 v trestní věci obžalovaného Jiřího H., znalecký posudek znalce Ing. Ivana Krejsy č. 10 355-075/15 ze dne 13.8.2015 a revizní znalecký posudek C 1584 Vysokého učení technického v Brně - Ústavu soudního inženýrství a provedené důkazy hodnotil pod bodem 15. napadeného rozsudku. Nálezací soud vyhodnotil, že obžalovaný RNDr. S. neměl k dispozici úplné doklady, zejména výpověď Jiřího H. z prvního hlavního líčení. Ze závěrů revizního znaleckého posudku přitom bylo zjištěno, že při tak minimální důkazní situaci nebylo možné dospět k žádnému jednoznačnému závěru. Nebylo možné určit místo střetu, střetovou pozici ani rychlost, s jakou se účastníci pohybovali. S přihlédnutím ke všem výpovědím by bylo možné dojít k nekonečnému množství různých řešení, kdy i verze obžalovaného RNDr. S. byla pouze jednou z těchto možných řešení. Otisky dlaní na kapotě vozidla Jiřího H., na které obžalovaný RNDr. S. poukazoval, jsou neprůkazné. Obžalovaný RNDr. S. nepracoval s výpovědí poškozené L., že upadla před vozidlo. Dle závěru znalců Ústavu soudního inženýrství VUT v Brně nepoužil obžalovaný všechny dostupné spisové materiály o předmětné dopravní nehodě a vycházel pouze z popisu události nastíněné řidičem H., fotodokumentace policie a záznamů z hlavního líčení. Právě opomenuté doklady ze spisové dokumentace však dle znalců svědčily pro vinu řidiče H., který změnil svoji výpověď a počal tvrdit, že cyklistka narazila do jeho vozidla, nikoli naopak. V tomto duchu následně obžalovaný prezentoval i závěry svého znaleckého posudku, kdy nezmínil žádnou možnost, dle které mohl nehodě zabránit právě řidič H., ale naopak uvedl, že nehodě mohla zabránit cyklistka.
20. Krajský soud podle § 254 odst. 1, odst. 3 tr.ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku a správnost postupu řízení rozhodnutí předcházející, a to z hlediska vytýkaných vad a poté, co u veřejného zasedání vyslechnul obžalovaného RNDr. S. a provedl důkaz revizním znaleckým posudkem č. 14Z2018 (čl. 542 - 571) a přečetl obsah protokolu o hlavním líčení ze dne 23.10.2018 (čl. 493 - 496) a tyto důkazy hodnotil v kontextu důkazů provedených již soudem I. stupně, nutně dospěl k závěru, že námitky obžalovaného RNDr. S. proti napadenému rozsudku jsou důvodné. Okresní soud neučinil po provedení dokazování správné skutkové závěry vztahující se k výroku o vině obžalovaného RNDr. S., nevypořádal se s jeho obhajobou a se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, kdy se zejména nevypořádal s tzv. subjektivní stránku jednání obžalovaného jako s obligatorním znakem skutkové podstaty přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 TrZ a v důsledku toho vyvodil ve vztahu k obžalovanému i nesprávné právní závěry. Odvolání státního zástupce přitom důvodným neshledal.
21. Podle § 346 odst. 1 TrZ kdo jako znalec podá nepravdivý, hrubě zkreslený nebo neúplný znalecký posudek, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo zákazem činnosti.
22. Podle § 346 odst. 2 TrZ kdo jako svědek nebo znalec před soudem nebo před mezinárodním soudním orgánem, před notářem jako soudním komisařem, státním zástupcem nebo před policejním orgánem, který koná přípravné řízení podle trestního řádu, anebo před vyšetřovací komisí Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a) uvede nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí nebo pro zjištění vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, nebo b) takovou okolnost zamlčí, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti.
23. Z uvedeného vyplývá, že trestní zákoník v § 346 odst. 1 postihuje podání nepravdivého, hrubě zkresleného nebo neúplného znaleckého posudku. Objektem trestného činu je zájem na řádném výkonu znalecké činnosti. Ustanovení § 346 odst. 2 tvoří samostatnou základní skutkovou

podstatu, jejímž objektem je zájem na správném zjištění skutkového stavu jako základu zákonného rozhodnutí v řízení o dědictví, v řízení před soudy včetně mezinárodních soudních orgánů, státních zástupců nebo policejních orgánů, pokud konají přípravné řízení podle tr.ř. a obdobný zájem na správných zjištěních vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny.

24. Za *nepravdivý znalecký posudek* lze považovat posudek, který je ve všech podstatných okolnostech a svých závěrech lživý, tedy v podstatě smyšlený nebo zfalšovaný, tedy je vědomě v naprostém rozporu s odbornými závěry učiněnými na základě dosaženého stupně vědeckého či jiného odborného poznání.
25. Hrubě *zkreslený posudek* může částečně odpovídat skutečnosti, ale některé podstatné okolnosti, resp. závěry, jsou vědomě hrubě nepřesné, resp. nepravdivé.
26. O *neúplný znalecký posudek* se jedná v případech, kdy znalec úmyslně zamlčí některé podstatné okolnosti (podstatné z hlediska účelu a závěrů posudku), a to i v případě, že na tyto okolnosti a závěry z nich vyplývající nebyl výslovně tázán při podávání posudku, musel je však při zpracovávání posudku zjistit a mají zásadní (podstatný) význam pro jeho odborné závěry. Musí samozřejmě jít o okolnosti či odborné závěry, které by ten, komu posudek slouží jako podklad pro rozhodování, měl znát, aby je mohl vzít v úvahu při řešení odborné otázky, v souvislosti s níž byl posudek vyžádán.
27. K naplnění *subjektivní stránky* skutkové podstaty trestného činu podle § 346 odst. 1 se vyžaduje *úmysl*. Subjektivní stránka tu především zahrnuje vědomost pachatele o tom, že jde o nepravdu nebo o zamlčení, a současně úmysl takovou nepravdu nebo nesprávnost uvést nebo okolnost zamlčet. Postačuje úmysl eventuální [§ 15 odst. 1 písm. b), odst. 2].
28. Jednání, kterým lze naplnit skutkovou podstatu trestného činu podle § 346 odst. 2 TrZ, může mít jak aktivní formu [*úmyslné uvedení nepravdy* - § 346 odst. 2 písm. a)], tak formu pasivní [*úmyslné zamlčení* - § 346 odst. 2 písm. b)].
29. O *zamlčení okolnosti* půjde i tehdy, jestliže pachatel nebyl na tuto okolnost výslovně tázán. Pachatel však musí vědět, že se jedná o okolnost, která má podstatný význam pro rozhodnutí.
30. *Znalec* může naplnit znaky tohoto trestného činu, jestliže v písemném znaleckém posudku nebo při výslechu, v němž podává znalecký posudek nebo jej doplňuje, uvede úmyslně nepravdivý popis okolností, které v rámci znalecké činnosti zjistil, nebo zjištění okolností podstatného významu zamlčí, eventuálně úmyslně učiní v takto podávaném znaleckém posudku nepravdivý závěr.
31. Při obou formách jednání se křivá výpověď nebo nepravdivý znalecký posudek musí týkat okolnosti, která má *podstatný význam pro rozhodnutí*. Zda jde o takovou okolnost, vždy nutno posuzovat ve vztahu ke konkrétnímu případu. Nemusí se však jednat o okolnost mající rozhodující význam. Zpravidla půjde o skutečnost, kterou orgán uvedený v tomto ustanovení musí vzít v úvahu při řešení otázky, o níž má rozhodovat (v trestním řízení půjde o všechny okolnosti, které mohou ovlivnit rozhodnutí o vině nebo trestu, o uložení ochranného opatření nebo o nároku poškozeného).
32. K naplnění subjektivní stránky se vyžaduje *úmysl*. Úmysl pachatele musí zahrnovat i skutečnost, že jde o okolnost, která má podstatný význam pro rozhodnutí nebo zjištění. Postačuje *úmysl eventuální* [§ 15 odst. 1 písm. b), odst. 2].
33. Ze spisu Okresního soudu v Bruntále sp.zn. 3T 184/2015 vyplynulo, že k dopravní nehodě mezi řidičem Jirím H. a cyklistkou Renatou L., ohledně které obžalovaný RNDr. S. vyhotovil předmětný znalecký posudek, došlo dne 29.5.2014, nehoda nebyla na místě samém zadokumentována, protokol o dopravní nehodě v silničním provozu byl vyhotoven až dne 12. 6. 2014. Jirímu H. bylo dne 26.8.2014 sděleno podezření z přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 TrZ. Jirí H. byl vyslechnut v postavení podezřelého dne

- 26.8.2014, Renata L. byla vyslechnuta do úředních záznamů o podaném vysvětlení dne 31.7.2014, dále byly zajištěny lékařské zprávy ke zranění Renaty L. Dne 10.9.2014 byl u Okresního soudu v Bruntále podán na Jiřího H. návrh na potrestání pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 148 odst. 1 TrZ. U hlavního líčení konaného dne **30. 10. 2014** Jiří H. uvedl, že se při rozjezdu díval ve směru doprava, cyklistku přehlédl a narazil do ní levým rohem vozidla. U stejného hlavního líčení byla vyslechnuta i Renáta L., která uvedla, že z boční ulice se vyřítilo rychle auto, které ji srazilo. U hlavního líčení konaném dne **11. 12. 2014** Jiří H. svoji výpověď změnil tak, že cyklistka jela po krajnici, namísto po cyklostezce, kdyby jela ve vyznačené vozovce, rozhodně by ji nepřehlédnul. U hlavního líčení konaného dne **13.2.2015** soud vyslechnul svědkyni L., která uvedla, že obžalovaný H. najížděl plynule a rychle do křižovatky. Vůbec nezastavil. Snažila se o oční kontakt s řidičem, ale ten ji vůbec nezaregistroval, nedíval se na ni a přední částí vozidla do ní narazil. Cyklistka potom přepadla na kapotu jeho vozu.
34. U hlavního líčení konaného dne 7. 4. 2015 Jiří H. předložil znalecký posudek č. 1137 - 09/2015 z oboru silniční dopravy, vypracovaný RNDr. Miroslavem S. a obžalovaný RNDr. S. byl k tomuto znaleckému posudku vyslechnut dne 5.6.2015.
35. Z obsahu znaleckého posudku se podává, že znalci bylo uloženo provést analýzu nehodového děje, vyjádřit se z technického hlediska k výpovědím účastníků dopravní nehody cyklistky Renaty L. a vozidlem řízeným Jiřím H. a k ostatním okolnostem, které znalec uzná za vhodné popsat a posoudit. Znalec měl k dispozici protokol o nehodě v silničním provozu, z kterého cituje, fotografickou dokumentaci, lékařské zprávy ke zranění Renáty L., výpovědi účastníků dopravní nehody Jiřího H. a Renáty L. z protokolu o hlavním líčení ze dne 30.10.2014, ze dne 11.12.2014 a ze dne 13.2.2015.
36. **Ze znaleckého posudku č. 1137-09/2015 z oboru silniční dopravy vypracovaného dne 2. 4. 2015 obžalovaným RNDr. Miroslavem S. vyplývá,** že obžalovaný RNDr. S. provedl řadu výpočtů, ve kterých analyzoval pouze střet cyklistky s osobním vozidlem, bez ohledu na místo střetu. Smyslem této analýzy bylo zjistit, jakými rychlostmi se oba kolizní objekty pohybovaly, v jakém vzájemné postavení se v okamžiku střetu nacházely a jaký byl pohyb cyklistky těsně po střetu. Provedený výpočet v grafické podobě (pravděpodobná střetová poloha a časový průběh) dokumentoval na obrázcích a číselně v příloze č. 1. Výpočet provedl pro časový interval 0,3 s.
37. Z výpočtů vyplynulo, že v okamžiku prvního kontaktu vozidla a cyklistky byla rychlost vozidla velmi nízká (3 km/h), vozidlo téměř stálo. Zjistil, že při vyšší rychlosti vozidla by cyklistka dopadla rukama dále od předního obrysu vozidla a pokud by vozidlo zcela stálo, bylo by tomu naopak. Uvedenou rychlost považuje za nejpravděpodobnější. Pravděpodobná rychlost bicyklu byla asi 15 km/hod. Pokud by bicykl jel pomaleji, cyklistka by nepřepadla tak daleko a opřela by se o kapotu blíže levého obrysu vozidla. Bylo by velmi nepravděpodobné, že při nižší rychlosti by nenarazila kolenem do vozidla ani rámem by bicykl do levého rohu vozidla nemusel narazit. Cyklistka najela nejpravděpodobněji do levé přední oblony vozidla šikmo. Pokud by se s bicyklem nacházela v okamžiku střetu před vozidlem, zcela nepochybně by nepadla na vozidlo tak, jak popisuje. V žádném případě by se rukama neopřela v místech, v nichž byly zjištěny otisky jejích rukou na kapotě, ale upadla by rovnou před vozidlo. Do vozidla nenarazila ani z boku, v místě předního kola, jak vypovídala, neboť pak by se rukama opřela jinde, než bylo zjištěno, a rámem bicyklu by nemohla narazit do levého předního rohu vozidla. Uvedená část analýzy je v naprosté shodě s výpovědí L., kdy vypovídala, že „jeho vozidlo v ten moment už stálo“.
38. V druhé fázi analýzy střetu znalec zjišťoval místo střetu vozidla s cyklistkou. Toto místo nebylo možno při dodatečném ohledání místa dopravní nehody policií objektivně stanovit, neboť na místě střetu se nenacházely žádné stopy, které by místo střetu určovaly. Výpovědi Jiřího H. a Renaty L. se zásadně liší.

39. Obžalovaný provedl dva výpočty na základě rozdílných výpovědí řidiče Jiřího H. a Renaty L. **Podle výpovědi poškozené L.** před střetem cyklistka pravděpodobně nebrzdila. Pokud by Jiří H. před střetem popojel o vzdálenost, kterou uvádí, pak Renata L. mohla vidět vozidlo Jiřího H., který čekal, až projede několik aut po hlavní silnici po celou dobu stání. Stejně tak cyklistku mohl vidět Jiří H., přičemž v poloze, ve které stál - přídí vozidla na výhledu, u přerušované čáry, neměl žádný důvod pro to, aby popojížděl, neboť Citroen mu ve výhledu vůbec nebránil, v jeho výhledu nestálo. Pokud by Jiří H. stál hlouběji v ulici Pivovarské, pak ho Renata L. vidět nemusela, mohla ho vidět až v pohybu. V okamžiku, kdy Audi bezpečně viděla, Renata L. cca 10 metrů od místa střetu, byla schopna výrazně snížit rychlost své jízdy, případně bicykl zastavit nebo objet vlevo. Vozidlo Jiřího H. se v žádném případě z boční ulice „nevyřítilo“, neboť na dráze 2,5 m, po které popojíždělo z polohy, v které stálo, do polohy, ve které se s cyklistkou střetlo rychlostí cca 3 km/h, nemohlo nabýt žádné vysoké rychlosti. Výpověď Renaty L. o rychlosti Audi v této fázi nehodového děje je z technického hlediska zcela nepřijatelná a i rozporná.
40. **Podle výpovědi Jiřího H.** z místa, kde s vozidlem stál, měl výhled na levou stranu, odkud přijížděla Renata L. S největší pravděpodobností popojel o vzdálenost větší, než uváděl. Je však otázkou, kde byl Citroen zaparkován. Pokud by ten stál o něco blíže ke hlavní silnici, což nelze objektivně zjistit, pak stačilo, aby Jiří H. zastavil cca o 1 - 2 metry od hlavní silnice a doleva by přes toto vozidlo vidět nemusel. Jeho výpověď lze hodnotit jako technicky přijatelnou. Pokud by Jiří H. měl údajně v křižovatce stát, než po hlavní silnici přejelo 6 - 8 aut, pak by cyklistka byla v době, kdy se díval doleva ještě tak daleko, že ji vidět nemusel. Do místa, kde se s cyklistkou střetl, jel pomalu. V místě střetu zastavil zřejmě z důvodu, aby měl lepší výhled, nikoli proto, že na cyklistku reagoval. V okamžiku, kdy se s cyklistkou střetl, ji již viděl a způsob jejího pádu na vozidlo popsal tak, jak to odpovídá zjištěným stopám. O tom, zda cyklistka po střetu upadla na vozovku, Jiří H. nevypovídá, v té době, kdy Renata L. upadla na vozovku a zvedla se, si odepínal pásy a vystupoval z vozidla. Zda tedy Renata L. na vozovku upadla, či ne, vyplývá pouze z jejího tvrzení. Objektivně to zjištěno nebylo. Z natočení bicyklu v okamžiku střetu a ze střetové polohy stanovené Jiřím H. nelze vyloučit to, co dále vypovídá, tedy, že cyklistka směřovala na chodník, na který dle něj cyklisté často přejíždějí. Po analýze těchto dvou variant dospěl obžalovaný RNDr. S. k závěru, že místo střetu dopravní nehody nelze objektivně stanovit. Pokud by místo dopravní nehody bylo tam, kde to určila Renata L., je to v rozporu s tím, co sama uvedla, tedy to, že vozidlo Jiřího H. viděla až jet, nikoliv stát. Pokud by se místo střetu nacházelo tam, kde ho určil Jiří H., pak je to v souladu s tím, co uvedl, tedy, že po nehodě nikomu nepřekáželi. Jiří H. musel popojíždět mezi jím popisovanými dvěma pozicemi pomalu (do 10 km/h), jak to vypovídá on, nikoli hodně rychle, jak uvedla Renata L. Oba účastníci dopravní nehody shodně popisují průběh pádu Renaty L. na vozidlo. Dle jeho výpočtů narazil bicykl Renaty L. do vozidla Jiřího H. rychlostí asi 15 km/h, přičemž Jiří H. v té chvíli téměř stál, což oba shodně uvádějí. Z technického hlediska Renata L. mohla střetu zabránit, a to tím, že by buď brzdila, nebo téměř stojící vozidlo objela. Zda Renata L. po nehodě upadla po pádu na vozovku, nelze objektivně ani potvrdit, ani vyvrátit. Zda při popsání způsobu jízdy obou účastníků dopravní nehody a alternativně určeném místě střetu byl příčinou dopravní nehody způsob jízdy Jiřího H. nebo Renaty L., je otázkou hodnocení právního, nikoli technického.
41. U hlavního líčení konaného dne 5. 6. 2015 po poučení dle § 106 tr.ř. a po připomenutí znaleckého slibu RNDr. S. přednesl závěry svého znaleckého posudku a setrval na nich.
42. Ve věci byl přibrán znalec z oboru doprava, ekonomika, strojírenství Ing. Krejsa, aby se vyjádřil k příčinám nehodového děje ze dne 29.5.2014, vyhodnotil jednotlivé verze Jiřího H. a Renaty L. z hlediska technické přijatelnosti a vyjádřil se k závěrům znaleckého posudku obžalovaného RNDr. S. a k možnostem odvrácení dopravní nehody oběma účastníky. Znalec Ing. Krejsa k závěrům znaleckého posudku RNDr. S. uvedl, že tento znalec hodnotil variantu průběhu nehody podle řidiče jako jedinou a nejspравnější. Nenalezl však při své analýze logický a

postupný vznik zjištěných stop a poškození jak na vozidle, tak jízdním kole při nárazu cyklistky předním kolem do levého rohu předního nárazníku. Jednalo se především o stopy a poškození na kapotě vozidla, levém předním blatníku, předním nárazníku a také o stopy na zadním kole včetně házivosti předního kola a vytočení sedla. Znalec Ing. Krejsa svůj znalecký posudek přednesl u hlavního líčení konaného dne 31. 8. 2015 a následně byl vyhlášen odsuzující rozsudek, kterým byl Jiří H. uznán vinným ze spáchání přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. 1 TrZ. Proti rozsudku podal Jiří H. odvolání a usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 24. 11. 2015, čj. 6 To 486/2015-255, bylo trestní stíhání Jiřího H. podmíněně zastaveno.

43. Pro posouzení trestní odpovědnosti obžalovaného RNDr. S. ve smyslu podané obžaloby je rozhodující nejen vyhodnocení obsahu znaleckého posudku, který obžalovaný RNDr. S. podal v trestní věci Jiřího H., ale také správné vyhodnocení stěžejního důkazu ve věci, a to revizního znaleckého posudku C 1584 Vysokého učení technického, ústavu soudního inženýrství, který znalecký posudek podaný obžalovaným v trestní věci obžalovaného Jiřího H. odborně posoudil z hlediska jeho správnosti, včetně použité metody.
44. Krajský soud připomíná, že na obžalovaného RNDr. S. byla podána obžaloba pro přečin krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1, 2 písm. a) TrZ kdy státní zástupce dovozoval, že obžalovaný RNDr. Sklácel podal znalecký posudek hrubě zkreslený a neúplný a před soudem uvedl nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí.
45. Obžalovaný RNDr. S. u veřejného zasedání u odvolacího soudu setrval na svém stanovisku, který uplatnil již u nalézacího soudu. Namítl, že své znalecké závěry má podloženy výpočtem, který odpovídá zajištěným stopám na kapotě auta a na rámu bicyklu. Snažil se docílit toho, aby průběh pádu Renaty L. byl takový, že rámová trubka narazí do rohu vozidla a Renata L. se o auto opře. Pokud uvedl, že Renata L. narazila do vozidla Jiřího H., pak ten to závěr formuloval proto, že Jiří H. jel k hlavní cestě a přímo k Renatě L. se nepřibližoval. Kdyby se přibližoval, tak by uvedl, že do ní narazil. Jel k hlavní cestě a Renata L. do něj narazila. V podrobnostech poukázal na svůj výpočty. Má za to, že postupoval metodicky správně a jeho závěry jsou technicky přijatelné.
46. Z revizního znaleckého posudku C1584, vypracovaného VUT v Brně Ústavem soudního inženýrství soud zjistil, že ústavu bylo uloženo, aby podle předložených písemných materiálů vyhodnotil průběh nehodového děje a určil, zda je možné, aby k nehodě došlo způsobem popisovaným řidičem Jiřím H. a cyklistkou Renátou L. Dále bylo znaleckému ústavu uloženo, aby vyhodnotil způsob jízdy řidiče Jiřího H. a cyklistky L. a vypočítal rychlost jejich jízdy a určil místo střetu a zjistit, zda pro účastníky nehody bylo technicky možné střetu vozidel zabránit, jakým způsobem a za jakých podmínek a znázornit průběh nehodového děje graficky v závislosti na čase. Dále mu bylo uloženo vyjádřit se ke zvolené metodice postupu a vypracovanému řešení znaleckých posudků obžalovaného RNDr. S. a Ing. Krejsy a vyjádřit se k závěrům těchto znaleckých posudků.
47. Ze závěrů revizního znaleckého posudku C 1584 vypracovaného Vysokým učení technickým v Brně, Ústavem soudního inženýrství dne 7. 11. 2016 krajský soud zjistil, že materiály ke zkoumané dopravní nehodě, ke které došlo dne 29.5.2014, nejsou pro vyhodnocení nehodového děje dostatečně obsáhlé. Dopravní nehoda byla nahlášena až s odstupem několika dní, chybí tak především informace o konečných polohách účastníků nehody. Účastníci popisují nehodu v podstatě shodně, liší se pouze v tom, kdo do koho narazil.
48. Z technického hlediska je přijatelné, že se řidič Jiří H. pohyboval nižší rychlostí, jejíž přesnější určení není z technického hlediska možné.
49. Rovněž u cyklistky Renaty L. je technicky přijatelné, že se pohybovala nízkou rychlostí, jejíž přesnější určení není z technického hlediska možné.

50. Také místo střetu nebylo možné z technického hlediska určit, a to kvůli absenci vstupních informací o konečných polohách účastníků nehody.
51. Na základě výpovědí účastníků lze pouze uvažovat o jejich trajektoriích, jejichž průniky vytváří oblast možných míst střetů v oblasti asi 20 m². Vzhledem k absenci vstupních údajů není možné předmětný nehodový děj podrobně analyzovat.
52. Rovněž stanovení možností odvrácení střetu je pouze v teoretické rovině.
53. Z hlediska možností řidiče by tento měl delší časový prostor pro zabránění dopravní nehodě, pokud by najížděl do ulice Dvořákův okruh více vpravo, čímž by se zmenšila oblast zakrytého výhledu způsobená zaparkovaným vozidlem po levé straně.
54. Z hlediska možností cyklistky by tato zabránila nehodě, pokud by k jízdě využila cyklostezku. Z hlediska způsobu jízdy mohla střetu předejít, pokud by se pohybovala v jízdním pruhu a nikoli po krajnici, čímž by řidiči poskytla delší dráhu pro případnou reakci.
55. Vzhledem k absenci vstupních údajů není možné analyzovat předmětný nehodový děj s jednoznačným závěrem. Bylo by možné vytvořit nekonečně mnoho variant vzájemného pohybu účastníků v čase a tedy i jejich grafických znázornění.
56. Z technického hlediska postupovali znalci obžalovaný RNDr. S. i Ing. Krejsa metodicky správně pro analýzu nehodového děje. RNDr. S. však nepracoval s kompletním spisovým materiálem. Závěry obou znalců jsou technicky přijatelné a k jejich vzájemným rozporům došlo v důsledku nedostatečných podkladů. Absence podkladů neumožňovala provést analýzu nehodového děje s technicky dostatečně přesným závěrem. Nedostatkem obou znaleckých posudků je skutečnost, že znalci dospěli k jednoznačným závěrům, ačkoli dostupné podklady toto neumožňovaly. Nehodový děj bylo možné analyzovat toliko v obecné rovině bez jednoznačných závěrů.
57. Ze závěrů revizního posudku C 1584 vypracovaného Vysokým učením technickým v Brně, Ústavem soudního inženýrství tak vyplývá, že hodnocení průběhu zkoumaného nehodového děje je komplikováno absencí objektivních „vstupních“ údajů nehody, neboť chybí informace o konečných polohách účastníků nehody, kdy není možné určení přesné polohy místa střetu a určení přesné střetové rychlosti účastníků nehody. Za této situace znalecký ústav vytknul oběma znaleckým posudkům, které nehodový děj posuzovaly, tedy jak znaleckému posudku obžalovaného RNDr. S., tak i znaleckému posudku Ing. Krejsy skutečnost, že oba znalci dospěli k jednoznačným závěrům, neboť absence podkladů neumožňovala provést analýzu nehodového děje s technicky dostatečně přesným závěrem.
58. Zároveň znalecký ústav uvedl, že závěry znaleckého posudku obžalovaného RNDr. S. v trestní věci Okresního soudu v Bruntále sp. zn. 3T 185/2014 jsou technicky přijatelné a že znalec při analýze nehodového děje postupoval metodicky správně.
59. Odvolací soud dospěl v rámci hodnocení důkazů k závěru, že tvrzení státního zástupce, že obžalovaný RNDr. S. nepoužil při vypracování znaleckého posudku všechny dostupné spisové materiály, není přesné a pro posouzení věci rozhodující. Pokud znalecký ústav uvedl, že znalec RNDr. S. k dispozici kompletní spisový materiál neměl, neboť mu chyběly výpovědi a úřední záznamy svědků, pak z písemného vyhotovení znaleckého posudku vyplývá, že obžalovaný RNDr. S. měl k dispozici všechny protokoly o hlavních líčeních, obsahující výpovědi řidiče Jiřího H. i cyklistky Renaty L., které podrobně v nálezkové části znaleckého posudku citoval. Chyběly mu pouze úřední záznamy o podaném vysvětlení těchto osob, z kterých však krajský soud zjistil, že neobsahují údaje odlišné od údajů, které tyto osoby uvedly u hlavního líčení. Absence těchto úředních záznamů tak nemohla mít vliv na závěry znaleckého posudku, neboť tyto úřední záznamy neobsahují jiné skutečnosti, než jaké uvedly tyto osoby u hlavního líčení.

Odvolací námitka obžalovaného, že použil při vypracování znaleckého posudku všechny relevantní podklady, tak byla shledána důvodnou.

60. Obžalovaný RNDr. S. ve svém znaleckém posudku uvedl, že místo střetu Jiřího H. a Renaty L. nebylo možno při dodatečném ohledání místa dopravní nehody objektivně stanovit, stejně tak nebyl schopen jednoznačně určit střetovou rychlost účastníků nehody. Ze srovnávací tabulky (bod 2.9 revizního znaleckého posudku) vyplynulo, že střetovou rychlost vozidla Audi odhadl obžalovaný RNDr. S. údajem 3 km/h, znalec Ing. Krejsa údajem 4 až 8 km/h a ÚST VUT v Brně údajem 5 až 15 km/h, střetovou rychlost cyklistky odhadl obžalovaný RNDr. S. údajem 15,5 km/h, znalec Ing. Krejsa údajem 8 až 12 km/h a ÚST VUT v Brně údajem 10 až 20 km/h. Z těchto závěrů tak vyplývá, že uvedené údaje všechny znalecké posudku odhadly pouze s minimálními rozdíly. Z písemného vyhotovení znaleckého posudku pak vyplývá, že obžalovaný RNDr. S. zvažoval více možností a variant a posuzoval i výpověď cyklistky Renaty L. Znalecký ústav konstatoval, že našel korespondující poškození. Pokud obžalovaný ve znaleckém posudku vyjádřil závěr, že to byla cyklistka Renata L., která narazila do vozidla Jiřího H., pak logicky vysvětlil, že tímto závěrem pouze akcentoval to, že se cyklistka k vozidlu přibližovala výrazněji, mířila směrem k vozidlu, zatímco vozidlo směřovalo k vjezdu na hlavní silnici, nikoliv k bicyklu. Tímto závěrem obžalovaný nevyvíňoval řidiče automobilu Audi Jiřího H. z jeho případné trestní odpovědnosti, neboť tím nehodnotil, zda byl příčinou dopravní nehody způsob jízdy Jiřího H. nebo Renaty L. Revizní znalecký posudek navíc konstatoval, že obžalovaný RNDr. S. byl oprávněn své závěry učinit a považovat jím uvedenou variantu za správnou. Ze znaleckého posudku podaného obžalovaným RNDr. S. přitom nevyplývá, že podle jeho závěrů byla Renata L. jedinou osobou, která mohla dopravní nehodě zabránit. V tomto smyslu lze souhlasit s odvolací námitkou obžalovaného, že mu bylo kladeno za vinu neuvedení netechnických možností, za kterých bylo možné nehodě zabránit.
61. Nebylo zjištěno, že by obžalovaný zapracoval do znaleckého posudku údaje, které nevycházely z objektivního zjištění - poškození rámu i otisky dlaně na kapotě. Obžalovaný postupoval metodicky správně, provedl korespondenci poškození a stanovil střetovou pozici. Závěry znalce nejsou matoucí a nepravdivé. Z provedených důkazů nevyplývá, že by obžalovaný RNDr. S. uvedl úmyslně nepravdivý popis skutku, který v rámci znalecké činnosti zjistil, nebo zjištění okolností podstatného významu zamlčel, event. úmyslně činil v takto podávaném znaleckém posudku nepravdivé závěry. Pokud na str. 26 znaleckého posudku znázornil jízdní kolo čelně narážející do levého předního rohu vozidla Audi, pak vysvětlil, že se jednalo o nálezkovou část posudku, nikoli hodnotící. Závěry zkoumaného znaleckého posudku nejsou hrubě zkreslené či nepravdivé.
62. Pokud ústav uzavřel, že k rozporům mezi posudky, spočívající v rozdílech odhadu střetové rychlosti vozidla Audi a střetové rychlosti cyklistky a zejména v střetové pozici účastníků, došlo v důsledku nedostatečných podkladů, pak těžko uzavřít, že by obžalovaný RNDr. S. jednal v úmyslu podáním znaleckého posudku a svým vyjádřením u hlavního líčení konaného dne 5.6.2015 naplnit po objektivní i subjektivní stránce znaky přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 1 TrZ, případně přečinu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku § 346 odst. 2 písm. a) TrZ, tedy že by jednal v úmyslu podat hrubě zkreslený, případně neúplný znalecký posudek a před soudem uvést nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí. Pro závěr o úmyslném spáchání činu ze strany obžalovaného nejsou dostatečné skutkové podklady. Navíc, a v tomto směru je třeba přisvědčit odvolacím námitkám obžalovaného, nalézací soud úmysl obžalovaného nevyjádřil ve skutkové větě napadeného rozsudku, přičemž tento úmysl nebyl řádně vyjádřen ani v usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 30.11.2016. č.j. KRPT-8102-57/TČ-2016-070171.
63. Z uvedených důvodů krajský soud podle § 258 odst. 1 písm. b), d) tr.ř. z podnětu odvolání obžalovaného RNDr. S. napadený rozsudek zrušil v celém rozsahu a za podmínek ustanovení

§ 259 odst. 3 písm. a, b) tr.ř. obžalovaného RNDr. Miroslava S. podle § 226 písm. b) tr.ř. zprostil obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Bruntále ze dne 1. 2. 2017, sp. zn. 1ZT 283/2016, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

64. Odvolací námitky státního zástupce důvodnými neshledal a proto podle § 256 tr.ř. odvolání státního zástupce zamítl.

Poučení

I. Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je však možno podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava dne 28. února 2019

JUDr. Renata Gilová, v.r.
předsedkyně senátu

Vypracoval:
Mgr. Daniel Hřivňacký, v.r.